

XI EEN GETALLENDROOM (II)

In het vorige hoofdstuk kwam bij *de Zandloper* - p. 159 - nog een deel van een getallendroom van Mej. Hofmans ter sprake; hieronder de manifeste droominhoud in zijn geheel:

- "In verband met de Elfstedentocht in Nederland kwam in een half wakende en slapende toestand de volgende getallen-expressie:

De verbindings-grenzen der 11 steden staan tot elkaar als de verbondenheid van de 11 stammen + 1, der 12 stammen van Israël. -

De bevroren wateren zijn de rechtstreeks begaanbare mogelijkheden tot verbondenheid, en zijn in de getallen 10 + 2 en 5 bij 2 veilig vertegenwoordigd.

'Verstard bijgeloof', hoorde ik zeggen.

Onder de ijslagen en ijsbanen stromen de wateren der verzoening ongestoord verder, en staan tot elkaar als 3 bij 1.

Zij die in het vuur van hun geestdrift hun inschrijfgeld zijnde f 10.- , dat is dus 2x5, hebben geofferd om mee te mogen dingen in deze strijd van uiterste inspanning, zijn vertegenwoordigd in 6 bij 3, en op hun beurt gegadigden der 20e eeuw! En waar de verloren stammen elkaar in de strijd van 1 bij 10 en 2 ontmoeten, (zijn zij) ruimschoots hun strijd waard, al is het dan 13⁰ onder 0, en 200 km ver.

- - -

Nederland is in Friesland niet centraal gesettled, maar wel in de Controversen 7 bij 3 veilig gesteld, om de verloren stammen waardig te vertegenwoordigen in zijn 11 en 1 Provincies, *als uitstroming 3 bij 8 en 7 bij 3.* "

Het opmerkelijke van deze droom is onder andere dat '*in verband met de Elfstedentocht*', de wijze waarop Nederland in de loop der tijd 'verscheen' in de hoedanigheid van 11 + 1 = 12 provincies, wordt gepresenteerd in een relatie met de 11 + 1 = 12 stammen van Israël.

N.B.: "Israël is *het niet door aardse organisatie zichtbare Volk*,

waarin de belofte van God in vervulling gaat."¹

Aan de pogingen die we in '63 deden om tot enige (fragmentarische) interpretatie te komen ontlenen we het onderstaande.

De verbondenheid van de 12 stammen is op tweeërlei wijze bevestigd:
door de generaties heen via de aardse vader tot in de Aartsvader(s);
door het Verbond tot in de Hemelse Vader.

Levi, de priesterstam, representeerde de verticale in *Dienst aan God* (erfdeel, verbinding; Numeri 18:20), kreeg *steden om in te wonen* (vormconstellaties, altijd ter manifestatie van . . .), met *weidegronden rondom deze* (de 'Grond' waarop de Almachtige het voedsel bereidt zonder tussenkomst van mensenhanden en dat niet tot de mensen komt dan door *offer* van andere levende wezens). De overige 11 stammen kregen als erfdeel, als 'verbinding' toegewezen . . . *land* . . . als hun *bestaansgrond*. Daar Jozef 'gescheiden' werd aangewezen/aangenomen in Efraïm als eerste die tweede was en Manasse als tweede die eerste was en Manasse 'gedeeld' werd in Oost-Manasse en West-Manasse, werd het land in 3+10 = 13 stukken verdeeld (de Oost-West verdeling).

1 Kaiser-01: p. 262.

Daar ieder van de 11 stammen aan de Levieten steden ter beschikking moest stellen naar de mate waarin men dit kon, tot een totaal van $42 + (3+3) = 48$ (Num. 35:6), ontmoet men bij een 'Elfstedentocht' *zo men dit wil*, de $11+1 = 12$ stammen van Israël.

En *de Cirkel* die Begin (13) en (de omkering) Einde (31) in Een doet komen¹, omvat zowel de Oost-West verdeling van het Begin ($3+10$) als de Noord-Zuid-verdeling (I Kon. 12:20-21) van de scheuring in het Rijk Israël en het Rijk Juda ($10+2$).

Het aantal verbindingen dat *mogelijk* is tussen 11 steden is gelijk aan 'de Tweeën uit Elf' (zie tabel 3, p. 35) dat wil zeggen 55 en dat is Pot.5, resp. Rd.10:
wat uitgaat, uitstraalt van het Allerhoogste (10).

Tijdens de Elfstedentocht zijn 11 van die verbindingen aan de orde en wel zo dat ze de elf steden in een bepaalde volgorde verbinden als waren ze in een cirkel verenigd.

Waardoor Begin (13) en Einde (31) in Een komen
gedragen door de Wateren die *ongestoord* verder stromen en tot elkaar staan als 3 bij 1!

Waar 'de 12 stammen van Israël, het Zorgenkind van Christus',² in hun tijdbevangenheid hun Hemelse Vader hebben verloren en in dit *bijgeloof* nog altijd gemeenschap hebben met andere goden, zoeken zij nog steeds begaanbaarheid in de *verstarring* zelf der aardse structuren, niet beseffende dat ijsbanen en ijslagen, hoe verschillend ook in schijn van begaanbaarheid, gedragen worden door het Levende (stromende) Water én hen daarvan gescheiden houden. En zijn ontstaan door terugtrekking van de Zonnewarmte, tot een situatie die wordt aangeduid als 13^0 onder 0, dat wil zeggen dat de scheiding wordt opgeheven *door te beginnen* aan wat de verstarring opheft tot een *Gaan in de Onbegaanbaarheid*.³

De strijd die dan te wachten staat eist de volle inzet van het wezen in de paren van tegenstellingen - *het Geestelijk Ego in relatie met de Dualiteit (2x5)*- aangegeven als een Offer dat niet te brengen is dan met/in *Vuur van Geest-drift.*

De Werking van deze strijd is aarde-omvattend en betreft daarmee alle volkeren (200^2 , de Werking van 200, is 40.000: de 'omtrek' van de aarde in km, basis van de ten tijde van Napoleon 'gekozen' lengtemaat van 1 meter).

De ontmoeting van de verloren stammen in de strijd van 1 bij 10 en 2 is de ontmoeting in de strijd van allen met de Alom Ene. En de kinderen zijn 'ruimschoots hun strijd waard'
in het Oog van de Vader,

al is het dan 13^0 onder 0, en 200 km ver.

Met deze twee getallen, zou men kunnen zeggen, wordt de zwaarte van de tocht aangeduid. Tezamen verwijzen ze, gezien als 3×71 , naar de
Manifestatie van het Goddelijk Kind.

De Inductie -zie hoofdstuk VII - van de getallen 1, 10 en 2 is

$$(1+10+2) + (1 \times 10 \times 2) = 33$$

En zo men wil: bij transformatie van deze getallen in de On-deelbaren van overeenkomstig rangnummer, krijgt men $(1+23+2) + (1 \times 23 \times 2) = 72$, als 8×9 *de Levens-spanningen* (die van weten tot kennen voeren).

1 Naar verluidt was het in 1963 iets bijzonders dat start en finish niet samenvielen, *omdat de grachten in de hoofdstad Leeuwarden open waren.* - Invoeging bij monde van Mej. Hofmans: "Open grachten - Opwekking vanuit de wateren der Mysteriën". Vergelijk : "Heiligdom der wereld - Hulp die de mens rechtstreeks van de Christus bereikt."

2 'Doorgeving' bij monde van Mej. M. Hofmans, d.d. 16-02-'63.

3 Zie noot 1.

'Tegen-woordig' heeft een dubbele betekenis van aanwezig zijn in tijd en ruimte, het 'hier en nu'; misschien kan men in overdrachtelijke zin zeggen: *met het Wezen 'aan' het Woord, dat wil zeggen in de staat van luisteren en spreken.*

'Ver-tegenwoordigd' geeft wel de betrokkenheid bij het 'hier en nu', doch zonder dat men rechtstreeks weet wat 'gaande is'. Men is schijnbaar . . . 'ver' . . . en is al of niet bewust *ver-tegenwoordigd.*

Onbewust betrokken bij wat gaande is (ver-tegenwoordigd) in *de Manifestatie van het Woord* (6 bij 3 als 3×21) en hongerend (gegadigd) naar dit *Bovenstoffelijke Brood*, worden zij gezuiverd (vuur) van alle hechting aan bezit (offer van de Wezenskern 5 in zijn relatie met de Dualiteit 2) als 'Voorwaarde van deelname aan het Hoogste Goed' (inschrijfgeld om te mogen meedingen; wat ingeschreven wordt is altijd *de Naam . . . betrokkenheid van het Wezen*). En ondergaan in een gedrevenheid die hen overweldigd (geest-drift) een *Selectie* die al het ontoereikende doet afvallen (meedingen in deze strijd van uiterste inspanning, *de Strijd om het Hoogste Goed*).

En zullen in de door God bepaalde loop der omstandigheden (*op hun beurt*) ontvangen wat hun toekomt (gading) bij wat zich in tijd en ruimte presenteert als wereldomvattende strijd, waar allen bij betrokken zijn. In deze strijd van allen tegen allen (mee-dingen), die de strijd is van allen tegen de Ene, zullen allen die de Ene verloren waanden, elkaar ontmoeten . . . in de Ene (zo dichtbij . . . daarom ruimschoots). Om dan te beseffen dat: $6 \times 3 = 2 \times 9$, dat wil zeggen:

het Leven in de Paren van Tegenstellingen is tevens Manifestatie van de Goddelijke Wet.

In verband met de uitdrukking 5 bij 2 volgt een aantekening¹ met betrekking tot Marc. 6:7:

- *"Hij riep de Twaalve tot zich en begon hen uit te zenden, twee aan twee, en gaf hun macht over de onreine ziele drangen.*

Twee aan Twee. Deze simpele term verbergt een sleutel van de verlossende werking der Oergestalten mits deze Volgelingen van Christus zijn.

Elke oergestalte heeft een 'maat' waarin hij zijn Reversie vindt, waarin dus wat aan hem niet volkomen, niet verlost is, zijn Dieptepunt of Keerpunt vindt, zijn 'noodwendigheid' als nood tot wenden (bekeren); niet noodzakelijkheid!

En elke oergestalte van openbaring heeft een 'maat', een mede-discipel van de Meester, die Paaswerkend voor hem is, die zijn Paasgedachte is, wiens Reversie hij dus zelf is.

Wie nu weet, dat de Apostelen de oergestalten zijn die men in de Astrologie de Tekens van de Dierenriem noemt en die de Joden vroeger aanduidden met de Stammen Israëls, begrijpt dat de discipelen door Jezus uitgezonden werden in die paren welke Paaswerkend zijn.

Wanneer zij in de kring geplaatst zijn die men ecliptica noemt, dan is van een bepaald Teken (Apostel) dié *Reversie*, welke vijf Tekens verder ligt (150^0 verder), terwijl het Teken dat 150^0 terug ligt *Paasgedachte* van het Teken van uitgang is.

Zo worden de discipelen 'twee aan twee' uitgezonden. Wanneer men deze 'paren' maakt bemerkt men dat er steeds twee overblijven die niet aldus combineerbaar zijn (namelijk de Wachter voor de wereld, die ter bevestiging van zijn vol Paasgedachte zijn van de Heilige Geest, de Paasgordel draagt en de Wachter voor de aanwezigheid van de Paaszetter).

De hoek van 150^0 doormidden delende vindt men het punt van werking van de Heilige Geest als polariteit en loodrecht daarop het vlak van weerstand.

¹ We beseffen dat deze aantekening tal van vragen kan oproepen. Degenen voor wie deze *innerlijk* van betekenis zijn verwijzen we naar de elders vermelde bron. Een verdere toelichting, voor zover we daar al toe in staat zouden zijn zou hier te ver voeren.

Indien men nu Johannes en Jacobus *op deze wijze* ter rechter- en ter linkerzijde van de Meester in diens heerlijkheid laat plaats nemen, blijkt de verlossende werking door hun dienst volbracht in de polariteit Gemini-Sagittarius, dat is: *Genezing* door het *Woord* (zie Marc. 6:13; 10:37 en onderstaande afb. 28)."¹

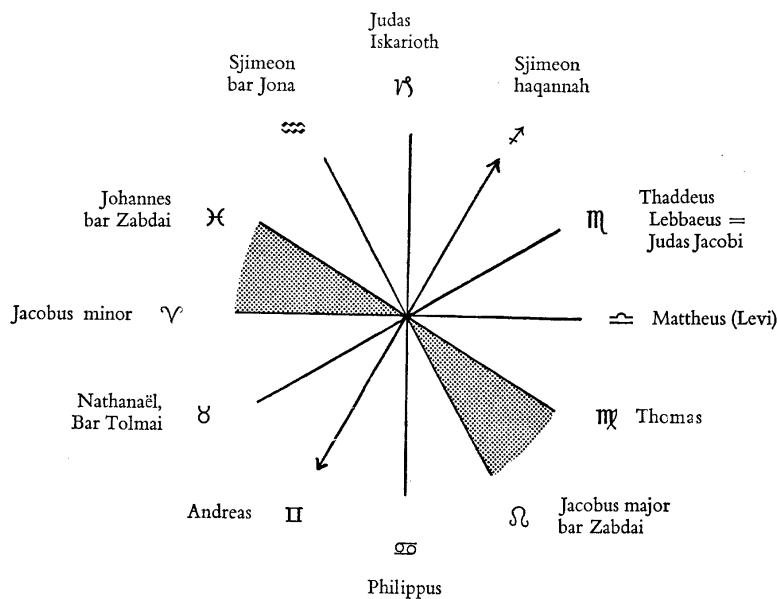
Van dezelfde schrijver uit hetzelfde werk nog een aantekening met betrekking tot het uitkiezen van *de Twaalf* (Marc. 3:13-17):

- "Apostel is afkomstig van een Grieks woord dat afgeant betekent. In het Evangelie getekend als *de Twaalf Leerlingen* die de Leer moeten uitdragen in de wereld, aan de mensheid tot wie zij 'gezonden' zijn als Verkondigers én Verwerkelijkers van de Bevrijding (Verlossing). Achter deze personifiëring staat dezelfde betekenis als achter die der *Twaalf Stammen Israëls*, namelijk als die der *Twaalf Wezensvormen*, inherent aan deze schepping, welke in de astrologie bekend zijn als *de Tekens van de Dierenriem*.

Openbaring kan slechts binnen een zeker aantal oergestalten plaats hebben. Zonder categorieën van gestalte-geving is openbaring onmogelijk. De categorieën van grond-gestalte zijn niet antropomorf, zij zijn niet de vruchten van speculatie. Zij zijn bovenmenselijk mathematisch zuiver, elkander geheel vooronderstellend en opheffend. Als Twaalf fragmenten van de ecliptica zijn zij de velden waarin de Zon als Logos jaarlijks zijn wezen openbaart.

Alle menselijke leven komt tot gestalte binnen deze XII categorieën. Verlossing van de mens betekent verlossing van zijn onvolmaakte, onreine, bindende getaltegeving in de XII categorieën. Daarom verhief het Joodse Volk zijn Twaalf Stammen, als afstammelingen van de Aartsvader Jacob, tot vertegenwoordigers van deze XII Oergestalten. En daarom dachten zij zich de Verlossing ook als Bevrijdende Ommegang van de Verlosser door de Twaalf Stammen.

Het Roepen der Apostelen tot hun 'beking', dat is hun algehele zelfontstijging, is dus de

Afb. 28: de 'Zonen Zebedeï', 'gezeten' ter weerszijden van de Bevrijder, die als *Woord* (Gemini) en als *Genezer* (Sagittarius) in de wereld wordt geopenbaard.²

1 Kaiser-01: p. 226, onder 6:7.

2 Uit id. p.215.

eigenlijke inzet van het Verlossingswerk. Waar de X Geboden de formulering waren van ontcoming aan de 'gevallen' staat, de verdorven levensbeelding onder de XII Oergestalten, daar zijn de Zaligsprekingen de aanduidingen van de Verloste staat van deze beelding in die Oergestalten. Het parallellisme tussen Geboden en Zaligsprekingen is derhalve van ontzaglijke waarde voor ieder mens, die zich met hart en ziel aan deze dingen wijdt. Wie niet enigszins myste is, zal nimmer deel hebben aan de bevrijdende werking die deze beelding heeft. *De Betekenis der namen en bijnamen van de Apostelen, gecombineerd met Geboden, Zaligsprekingen, typering in het Evangelie . . . en astrologische waarde der Dierenriemsymbolen, onthullen nooit vermoede en nooit anders te vinden Waarheid.*"¹

Terug naar de droom:

Veilig vertegenwoordigd in de getallen

$10+2$	<i>en</i>	$5 \text{ bij } 2$	
<p>Wie zich veilig vertegenwoordigd waant in eigen bepaaldheid, deinst blijkbaar terug voor wat gaande is, keert zich in feite naar wat <i>niet</i> gaande is, de verstarring; luistert niet en spreekt niet dan dode taal; is niet aanwezig . . . tot de gestadig stijgende Nood als ont-zetting de verstarring doorbreekt opdat 'het Woord <i>aan</i> het Wezen komt'.</p> <p>Opdat wij niet doorgaan ons ideaalbeeld voor de Almachtige te houden, en dit subtiel bedriegend buiten de Dualiteit denken, of er juist in en dan aan de door ons bepaalde zijde.</p> <p>Onwetend dat we juist dan, dat wat alleen één Geheel van Openbaring kan zijn, gescheiden ervaren in on-bewust zijn van het Allerhoogste (10) en vol-bewust zijn van de Dualiteit (2), zodat wij ons de Tien verloren wanen en ons her- en derwaarts moeten begeven in de Twee . . . <i>ron</i>d-gaande in de tijdcirculering . . . tot het Tijd is. Onwetend dat de Almachtige ons juist daarin zijn Almacht doet ervaren . . . tot Behoud van Zijn Kinderen.</p>	↑	<p>Veilig vertegenwoordigd zijn . . . tot 'Behouden zijn in Geborgenheid', in onbewuste betrokkenheid bij het 'hier en nu', bij wat gaande is onder en in <i>Leiding van Hogerhand</i>.</p> <p>Als 'Zaad dat gezaaid is', de rechtstreekse Verbondenheid wetend en te goeder ure ervarend als een Mysterie, welks toegankelijkheid inherent is aan de Verbondenheid zelf en daardoor eveneens Mysterie; de Bestaansgrond aanvaardend als de enige, want de door God gegeven mogelijkheid tot Verbondenheid . . . en <i>als</i> Verbondenheid.</p> <p>Het Einde van al het oude (31) ondergaan in het tegemoet treden van het Begin van al het Nieuwe (13).</p> <p>De Cirkel waarmee de Eeuwige Begin en Einde Een doet zijn, wordt niet door mensenhanden getrokken, want deze omtrek is nergens, dat wil zeggen niet in termen van Tijd en Ruimte te vatten, en het Middelpunt is overal.</p> <p>In een bijzondere verdeling van de '12' - zie p. 162 - verschijnen deze als $5 \times 2 + 2$, als "5 Paaswerkende paren + 2 die overblijven."</p>	
$10+2$	←	→	$5 \text{ bij } 2$
Ervaring { in van Kruiswerking	↓	Aanvaarding { in van Kruisgang	

"Dit is ook het kardinale Wendingspunt"²

1 Kaiser-01: p. 213, onder 3:13-17; op p. 216-217 geeft de schrijver tevens een overzicht van de verbanden tussen Apostelen, Tekens en Stammen.

2 'Doorgeving' bij monde van Mej. M. Hofmans, d.d. 27-02-63.

We komen nog even terug op *de Zandloper* van p. 159. We kunnen die in plaats van met de On-deelbaren ook vullen met de natuurlijke getallen. We krijgen dan de situatie van afb. 29. Het totaal van de 9 posities in het vierkant is nog steeds 19, waarvan 17 in het deel tussen de beide driehoeken. Het totaal van alle 71 posities is $361 = 19^2$,

de Werking van 19.

Totaal v/d bovenste driehoek: 204, resp. Pot. 8.

Totaal v/d onderste driehoek: 140, resp. Pot. 7.

Onderste + bovenste lijn = $7^2 + 8^2 = 113$,

het Onvermijdelijke, het Verstandelijke,

in hogere zin het Fatum.

De 'passer' van de onderste driehoek telt 55,

als Rd.10: *wat uitgaat, uitstraalt van het*

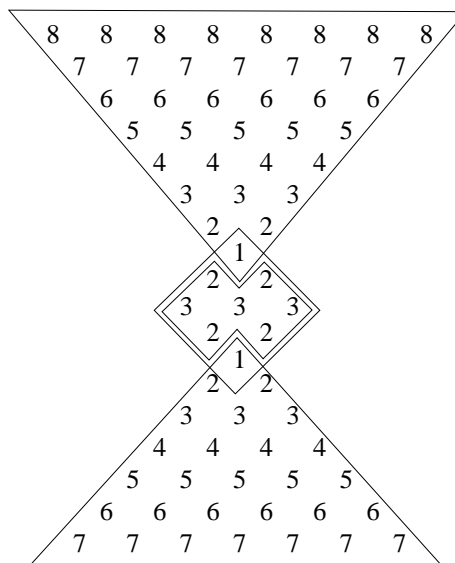
Allerhoogste.

De 'passer' van de bovenste driehoek telt 71,

verwijzing naar *het Goddelijk Kind.*

En nogmaals: de 'Inductie' van 7 en 8 is 71.

En zo voort . . . !

Afb. 29

" . . . als uitstroming 3 bij 8 en 7 bij 3"

We brengen in herinnering de inleidende zin op p. 161:

"In verband met de Elfstedentocht in Nederland . . ."

Deze en andere '*Droomgevingen*', hebben we zelf destijds verstaan als indicaties, aanwijzingen waarbij de gebeurtenissen en de situaties van het dagelijks leven gebruikt worden, ingezet worden als beeldingen om *het gans andere* tot uitdrukking te kunnen brengen.

Blijkbaar is een Levensuiting tevens Symbool, dat wil zeggen

Ontmoeting mogelijk makend voor de Symbooldrager.

Wie "waardig is te vertegenwoordigen" heeft blijkbaar een wezensverwantschap die het mogelijk maakt aan-wezig te zijn *in* de naam van (naam = uitdrukking van het wezen).

Destijds, aan het eind van een bespreking van deze (fragmentarische) interpretatie-pogingen kwam bij monde van Mej. Hofmans nog een toelichting, waarvan we hieronder een groot deel weergeven:

"Is Nederland daarbij bewust of niet bewust aanwezig? Nederland staat onder Cancer: *de Wieg des Levens*. U zei: 'die waardig zijn aan-wezig te zijn.' Wie zijn dat? Dit houdt toch in dat zij in hun specifieke uniekheid aanwezig moeten zijn bij het Nieuwe Begin, bewust of onbewust. En in handelingen opgenomen of er mee bezig zijn, die dan op hetzelfde moment de Schepping in Wording volmaakt presenteren.

Het komt allemaal aan de orde in z'n specifieke uniekheid. Het arme schepsel 'de mens' is er echter onbewust van, weet er niets van. [...]

Het menselijk schepsel is een tragedie van verblindheid, daar het in het volmaakte Openbarings-aanzicht ronddoelt zonder enig idee van de Openbaring. Het komt van wél bewust aanwezig te zijn in dit Openbarings-aanzicht; maar dan bewust van eigen begrenzing en verloren in deze beperking zodat wij zelfs het volmaakte van wat wij hier zien, als aanmanend voelen, als Wendingspunt in eigen leven.

De mens is zich onvoldoende bewust vertegenwoordigd te zijn in de onmiddellijkheid van het NU omdat de dingen van de tijdsopenbaringen waar we mee bezig zijn, voor ons zwaarder wegen dan het ganse universum.

Er is echter een inslag van verworvenheid. Daarom voelt men dat Christus als Verlosser *moest* komen, voor onze blindheid, gevoelloosheid en doofheid, voor de dingen die voor ons werkelijk waarde hebben.

Maar om even terug te komen op de Inwoning [zie p. 159; 8e r.v.o.]. Inwoning 'an sich' is bepaaldelijk nog niet gericht op het ontstaan van het Kind. Inwoning in de materie is aanwezig als schaal, waarin de mogelijkheid van het Kind-schap kan ontstaan. Paaswerkend in zijn onmiddellijkheid. Als Opstandings-werking bij de mens, waarbij de Opgestane bij ons entree moet krijgen in onze onmacht; niet in onze zondigheid.

De tegenstelling van *ver*-trouwen en *wan*-trouwen is er niet bij, wel is er vastgebondenheid aan onze onmacht. Het verbijsterende van de Volmaakte Schepping is wel aan te voelen maar radeert de menselijke proportie daartoe uit, tot bewustwording van het onmogelijk nietige van hemzelf en zijn bestaan. Maar 't drijft je ook naar boven jezelf uitkomende mildheid van oordeel over de blinde, zoekende mensen en tevens naar menselijke omgang vanuit deze mildheid.

Wanneer nu Nederland Begin en Wieg des Levens is [Cancer], dan is het essentiële van de 12 Stammen in de twaalf provincies wel vertegenwoordigd. Dit *moet* wel vertegenwoordigd zijn bij het Nieuwe Begin, willen wij komen tot het Nieuwe Testament. Dus waar de grenzen van het Oude Testament als het ware in verwarring vastlopen in menselijke benauwing, door de diepte der vrees voor het komende, dat gestalte moet krijgen in de Barmhartige, de Verlosser in het Nieuwe Testament. Op het Punt waar Hij Zich tot het hart van de mens wendt, als de Barmhartige.

[...] Er is altijd op deze beelding 'gefocust' zonder dat wij het wisten. Het ging om ons echo geven, onze reflex. Ons in het hart getroffen zijn. Dit zou de omkering van de *zandloper* kunnen zijn. In onverbreekelijke heilige logica wordt een reflex gegeven in het hart [...], want wij vermogen het zelf niet.

Dit innerlijke beamen komt omdat er reeds zoveel levendigheid in ons hart is, dat wij dan persoonlijk gaan voelen als het enige wat ons menselijk bestaan rechtvaardigt en wij niet 'genomen' zijn.[..]

Maar de reversie die bij ons mensen als zo aan de gang is, zal steeds meer zijn eisen in ons hart gaan stellen en betekent het steeds meer naderbij komen van de Enige die ons daarbij kan helpen. Niet begrijpen kan geen beletsel zijn; het heeft - hoe dan ook - zijn werking. "

Tenslotte een wellicht behartigenswaardig woord van J.W. Kaiser:

"Tevergeefs tracht een deel der mensheid, zwichtend voor de natuurlijke drang naar tastbaarheid en aanwijsbaarheid, de Stammen Israëls te identificeren met een politieke eenheid, een staatkundig volk of groep van volken.

*Wie de zin van de verhalen van de Drie Aartsvaders verstaat, zal deze dwaasheid nooit begaan."*¹

1 Kaiser-1: p. 262.